

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI

ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE

TEATAJA

19. veebruar 1988

Nr. 7 (832)

23. aastakäik

SISUKORD

II

73. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» kinnitamise kohta.

teha igale elamistingimuste parandamisel vajavais perekonnale teatavaks tema korteriprobleemi lahendamise reaalne tähtsus;

2) rakendada koos ENSV Planeerimise ja ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komiteega tõhusaid abinõusid tööjõuressursside ratsionaalseks kasutamiseks, koostöö kinnistamiseks ning tööliste, inseneritehnikaliste töölajate ja teenistujate õigemeelse ümberõppe ja kvalifikatsiooni tõstmiseks, et lõpetada täielikult tööjõu põhendamatu sissetoomine väljastpoolt vabariiki ning vähendada elanikkonna mahaajamislihti;

3) vabariigi objektide ehitamisel ja võrusettevõtete rekonstrueerimisel, et asustatavate objektide ehitamiseks kasutatavate vahendite ja ühenditega ehitatavad elamud ning sotsiaal-, kultuuri- ja kommunaal-ehituskonstruktsioonid;

4) mitte lubada korterite ehitamisel mitte ümnikkude;

5) lõpetada 1988. aastast elamude ja elurites voodikohadega ümne elumute ehitamine tööliste ja teenistujate.

EESTI HÕUKOGUDE TÕRJAALUSTLIKU YABAKHOI

ÜLEMHÕUKOGU JA VALITSUSE

TEATRA

33. aastakäik

Nr 7 (833)

1983. aasta

SISUKORD

1. Eesti Hõukogude Tõrjaalustliku Yabakhoi Ülemhõukogu ja Valitsuse Teatraline

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU

JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

73 «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» kinnitamise kohta

Väljavõte:

NLKP XXVII kongressi otsuste elluviimiseks ning NLKP Keskkomitee 17. aprilli 1986. a. otsuse «Elamispinnaprobleemi kiirema lahendamise põhisuundadest meie maal» tingimusteta täitmiseks, milles nähakse ette tagada 2000. aastaks igale perekonnale omaette korter või individuaal-elamu, Eesti NSV Mniistrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Kinnitada ENSV Plaanikomitee, ENSV Ehituskomitee ja ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumi poolt väljatöötatud ning Eesti NSV Ülemnõukogu üheteistkümnenda koosseisu kuuendal istungjärgul heakskiidetud «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» projekt (juurde lisatud).

2. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel, ametiühingute vabariiklikel komiteedel, koondistel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel ning nende ametiühingorganisatsioonidel:

1) töötada välja ja rakendada ellu korteriprobleemi lahendamise konkreetseid abinõud, pidades silmas täielikult ära kasutada kõik finantseerimisallikad, ehitusvõimsused ja nende reservid, et 2000. aastaks tingimusteta tagada vabariigis igale perekonnale omaette korter või individuaal-elamu, arvestades seejuures iga töökollektiivi võimalusi ja iseärasusi ning elamistingimuste parandamist vajavate kodanike laialdast kaasamist oma korteriprobleemide lahendamisele;

teha igale elamistingimuste parandamist vajavale perekonnale teatavaks tema korteriprobleemi lahendamise reaalne tähtaeg;

2) rakendada koos ENSV Plaanikomitee ja ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komiteega tõhusaid abinõusid tööjõuressursside ratsionaalseks kasutamiseks, kaadri kinnistamiseks ning tööliste, inseneritehniliste töötajate ja teenistujate õigeaegseks ümberõppeks ja kvalifikatsiooni tõstmiseks, et lõpetada täiendava tööjõu põhjendamatu sissetoomine väljastpoolt vabariiki ning vähendada elanikkonna mehaanilist liivet;

3) näha uute objektide ehitamisel ja tootmisettevõtete rekonstrueerimisel ette, et esmajärjekorras antaks eksploatatsiooni nimetatud ettevõtetele eraldatavate vahendite ja limiitidega ehitatavad elamud ning sotsiaal-, kultuuri- ja kommunaalelukondlikud objektid;

4) mitte lubada korterite asustamist mitme üüriknikuga;

5) lõpetada 1988. aastast linnades ja alevites voodikohtadega ühiselamute ehitamine tööliste ja teenistujatele.

3. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel kooskõlastatult ENSV Plaanikomitee ja ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumiga:

1) anda 1988. a. esimesel poolaastal linnade ja rajoonide rahvasaadikute nõukogude istungjärgudele arutamiseks vastava linna ja rajooni elamuprogrammid aastani 2000, milles näha muu hulgas ette:

elamistingimuste parandamist vajavate elanike mis tahes kategooriasse kuuluva iga perekonna korteriprobleemi lahendamise reaalse tähtsaja kindlaksmääramine ja talle teatavakstegemine;

kodanike ümberpaigutamine ühiselamutest omaette korteritesse;

kehtivatele sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastava riikliku elamufondi likvideerimine;

2) töötada välja ja teha 1. veebruariks 1988. a. koondistele, ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele teatavaks põhjendatud ülesanded aastaiks 1988—1990 ja viisaastakute kaupa kuni 2000. aastani, mis käsitlevad nende osavõttu kuni 2000. aastani väljatöötatud elamuprogrammi täitmise ning sotsiaal-, kultuuri- ja kommunaalelukondlike objektide ehitamisest linnades ja rajoonides;

3) rakendada kõikjal radikaalseid abinõusid individuaalelamuehituse arendamiseks, samuti tööliste ja teenistujate osavõtul omal jõul toimuva elamuehituse igakülgseks arendamiseks, lühendades seejuures tunduvalt ehituskruntide eraldamiseks ja vormistamiseks kuluvat aega.

4. ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumil viia 1. märtsiks 1988. a. lõpule «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» allprogrammi väljatöötamine, mis käsitleb elamute kapitaalremondi edasiarendamist 2000. aastani, ning teha see teatavaks linnade ja rajoonide täitevkomiteedele, Eesti NSV ministeeriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele.

5. ENSV Agrotööstuskomiteel töötada välja ja kinnitada 1988. aastal «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» allprogramm maa-asulate osas, nähes selles ette elamuehitusvõimsuste vajaliku kasvu.

6. ENSV Plaanikomiteel:

1) näha elamuehituse aastaplaanide projektide koostamisel aastaiks 1988—1990 ja viisaastakute kaupa 2000. aastani linnade ja rajoonide täitevkomiteedele ette ülesanded, mis tagaksid kehtivatele sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastavate riikliku elamufondi majade likvideerimise «Eesti NSV elamuprogrammis aastani 2000» ettenähtud ulatuses, pöörates erilist tähelepanu vajadusele kiirendada seda tööd Tallinnas, Tartus, Pärnus, Valgas, Viljandis, Võrus, Paides, Rakveres ja Haapsalus;

2) Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste finants- ja majandustegevuse tulemuste läbivaatamiseks ettevalmistamisel märkida koos ENSV Riikliku Statistikakomitee ja ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumiga rõõbiti tootmisülesannete täitmise analüüsiga ära Eesti NSV ministeeriumi, riikliku komitee või keskasutuse kuni 2000. aastani väljatöötatud elamuprogrammi realiseerimise tulemused.

7. ENSV Ehituskomiteel:

1) rakendada tõhusaid abinõusid elamuehituse struktuuri täiustamiseks elanikkonna demograafilist koosseisu arvestades, nähes ette järkjärgulise ülemineku elamute ehitamisele parema planeeringuga projektide järgi ja uute elamurajoonide komplekssele hoonestusele, samuti linnade arhitektuurilise ilme parandamise;

2) tagada vabariigi elamuehituskombinaatide ehitamine, rekonstrueerimine ja ümberseadmestamine «Eesti NSV elamuprogrammis aastani 2000» ettenähtud tähtaegadeks.

11. ENSV Siseministeriumil koos linnade ja rajoonide täitevkomiteedega seada üldsuse kaasabil sisse range kontroll kodanike sissekirjutamise kehtestatud korra järgimise üle ning võtta rangele vastutusele passirežiimi rikkumises süüdi olevad ametiisikud.

12. Panna linnade ja rajoonide täitevkomiteede esimeestele isiklik vastutus «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» realiseerimise eest linnas või rajoonis ning koondiste, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtidele nende töökollektiivide liikmete, sealhulgas varem töötanud pensionäride korteriprobleemide lahendamise eest.

13. Panna kontroll «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» realiseerimise, edasise täpsustamise ja selles vajalike korrektiivide tegemise üle ENSV Plaanikomiteele ning teha talle ülesandeks esitada iga aasta aprillis Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogule aruanne «Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» täitmise kohta.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär
L. VESKIMÄE

Tallinn, 11. detsembril 1987. Nr. 631.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
11. detsembril 1987. a. määrusega nr. 631

Eesti NSV
elamuprogramm
aastani 2000

1. Eesmärgid

Programm on koostatud EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu ülesandel NLKP Keskkomitee 17. aprilli 1986. a. otsuse «Elamis-pinnaprobleemi kiirema lahendamise põhisuundadest meie maal» täitmiseks.

Programmi lõppeesmärgiks on NLKP XXVII kongressil püstitatud ülesande täitmine — tagada praktiliselt igale perekonnale 2000. aastaks omaette korter või elamu. Selle ülesande täitmise eest kannavad täit vas-

tutust linnade ja rajoonide täitevkomiteed; Eesti NSV ministriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, liidulise alluvusega ettevõtted, asutused ja organisatsioonid vastutavad oma töötajate ja pensionile läinud töötajate elamispiinaga varustamise eest.

Programm kujutab endast «Eesti NSV tootlike jõudude arengu ja paigutuse skeemi aastani 2000» realiseerimist elamumajanduse osas ning tagab selle põhisätete elluviimise.

Programmis on ette nähtud iga liiki elamuehituse areng, madala mugavusastmega elamufondi kapitaalremont ja rekonstrueerimine, elamumajanduse majandusliku ja organisatsioonilise süsteemi täiustamine, soodustustingimuste loomine individuaal- ja kooperatiivelamuehituseks ning elamuõnondi ratsionaalne kasutamine. Riiklik ja ühiskondlik ning elamukooperatiivide elamufond viiakse 2000. aastaks põhiliselt vastavusse kehtivate sanitaar- ja tehniliste nõuetega. Riiklik elamufond, mis ei vasta sanitaar- ja tehnilistele nõuetele, likvideeritakse. Korterid, kuhu on sisse kirjutatud mitu üürnikku, antakse üürile ühele perekonnale. Ühiselamutes elavad lastega perekonnad majutatakse omaette korteritesse.

Avardatakse elamistingimuste parandamist vajavate kodanike võimalusi osaleda kooperatiiv- või individuaalelamuehituses ning elamute rekonstrueerimises või kapitaalremondis.

Uute projektide kasutuselevõtmise, ehitustehnoloogia täiustamise ning ehitusmaterjalide ja -toodete nomenklatuuri laiendamisega parandatakse ehitatavate korterite planeeringut ja eksploatatsiooniomadusi.

Kasvavad nõuded, mida esitatakse linnade ja alevite elamurajoonide arhitektuurilise ja esteetilise üldilme ning heakorra suhtes. Linnad ja alevid peavad kujunema ratsionaalselt organiseeritud nüüdisaegseteks elamukompleksideks, kus on õppe- ja kasvatus-, kaubandus-, teenindus- ning teised sotsiaal- ja kultuuriasutused.

Kõrvuti elamuehitusega arenevad ka mittetootliku infrastruktuuri teised eriharud, alates kolmeteistkümnendast viisaastakust hakatakse likvideerima mahajäämust uute elamurajoonide komplekses hoonestamises.

Programm eeldab korteriküsimuse lahendamist sotsiaalse õigluse põhimõtete alusel.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteed on kohustatud tagama nende põhimõtete range järgimise, kõigi elamispiinaprobleemidega seotud küsimuste avalikustamise ning kaasama konkreetsete küsimuste lahendamisele töökollektiive ja elanike laialdasi hulki.

2. Hetkeseis

Eesti NSV elamufondis oli 1. jaanuariks 1987. a. 31,6 milj. m² üldpinda, sealhulgas linnades 19,8 milj. m² ja maal 11,8 milj. m².

Eravaldues on 18,2% linna- ja 49,2% maaelamufondist. Elamukooperatiividele kuulub 7,9% linnaelamufondist. Riiklike, ühiskondlike ja kooperatiivsete organisatsioonide ning kolhooside valdues on linnades 73,9% ja maal 50,8% kogu elamufondist.

Eesti NSV-s moodustab keskmine statistiline varustatus elamute üldpinnaga ühe elaniku kohta 20,3, linnades ja alevites 17,8 ning maal 26,8 ruutmeetrit. Võttes arvesse sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevasta-

vat riiklikku elamufondi ja 15 700 tühjalt seisvat talumaja, tuleb ühe elaniku kohta keskmiselt 18,9 m² kõlblikku elamute üldpinda, sealhulgas linnades ja alevites vastavalt 17,2 m² ja maal 23,2 m².

Korteriküsimus on Eesti NSV-s üks teatavamaid sotsiaalseid probleeme. 1. jaanuariks 1987. a. oli vabariigi linnades ja alevites korterijärjekorras 43 300 perekonda ja üksikkodanikku, neist 8000 oli elamukooperatiivi astumise järjekorras. Individuaalehituskrunte ei jätku enam kui 2000 soovijale, kellest 1700 on tallinlased. Üle 43 000 töölise, teenistuja ja nende perekonnaliikme elab ühiselamutes, neist 28 000 Tallinnas. 27 000 perekonda elab mitme üürnikuga korteris, 2800 korterit on kasutusel ühiselamutena.

Riikliku elamufondi majades, mis ei vasta sanitaar- ja tehniliste nõuetele juba praegu või jõuavad sellesse kategooriasse 2000. aastaks, elab suur osa linnaelanikest, üle 51 000 perekonna. Ligikaudu $\frac{2}{3}$ neist ei ole praegu korterijärjekorras.

Korterijärjekord ei ole juba aastaid lühenenud. 1986. aastaga isegi suurenes riigikorterit soovivate perekondade arv 35 ja kooperatiivkorterit ehitada soovijate arv 405 perekonna võrra.

Elamufondi absoluutse juurdekasvu kiire tempoga meie vabariigis ei ole kaasnenud elanike korteritega varustatuse olulist paranemist seoses vabariigi tööstuse ekstensiivarenguga ja tööjõu juurdetoomisega väljastpoolt vabariiki.

Pikemat aega ametkondlikule põhimõttele rajanenud elamuehituse ja elamispinna jaotamise tagajärjel on tekkinud märgatav disproportsioon heakorrastatud elamispiinnaga varustatuse tasemes mittetöötavate töötajate ning nende kodanike kahjuks, kes elavad juba kaua vanades mugavusteta elamutes.

Rööbiti üldise ebarahuldava olukorraga on mitmed töökollektiivid korteriprobleemi praktiliselt juba lahendanud.

Eesti NSV elamuehitusvõimsus ületab 800 000 m² elamute üldpinda aastas. Sellest moodustab ENSV Ehituskomitee viimase piirini koormatud elamuehituskombinaatide võimsus üle 370 000 m² aastas. Suurplokkidest elamute ehitamise võimsused ületavad 170 000 m² ja tellistest sektsioon-elamute ehitamise võimsused 150 000 m² elamute üldpinda aastas.

Vähene on individuaalprojektide alusel ehitatavate elamute arv, põhjendamatult on kasvanud tüüplahenduste kasutamine tellistest sektsioon-elamute ehitamisel. Elamute tüüpprojektide ja tüüpsektsioonide valik ei vasta nõuetele.

Uute korterite planeering, välisilme, konstruktsioonilahendid ja ehitamise kvaliteet ei rahulda veel elanikke.

3. Elamuehitus linnades ja alevites

Ehitatavate elamute üldpind linnades ja alevites kasvab XIII viisaastakul 2000. aastaks 7,8% ja XIV viisaastakul 5,1% võrra. See on tingitud rahvaarvu prognoosist (tabel 1) ja elamufondi väljalangemise arvutusest vastavaks ajavahemikuks, lähtudes nõudest kindlustada igale perekonnale 2000. aastaks omaette korter.

Selleks, et varustada mugavustega elamispinnaga sanitaar- ja tehnilistele normidele mittevastavalt riiklikult elamispinnalt ümberpaigutatavad kodanikud, Suure Isamaasõja invaliidid ja veteranid, paljulapselised perekonnad ning hariduse, tervishoiu, kultuuri, teaduse jt. mittetootmisfääri eriharude töötajad, kelle töökollektiividel puudub võimalus oma elamuehituseks, tuleb kiirendada tsentraliseeritud riiklike kapitaalimahutustega toimuva elamuehituse kasvutempot.

Kõik riiklikud koondised, ettevõtted, organisatsioonid ja asutused peavad nägema aasta-, viie aasta ja pikaajalistes plaanides ette ning rakendama nende plaanide realiseerimise käigus konkreetseid abinõusid korteriprobleemi lahendamiseks ning kasutama täielikult ära kõik finantseerimisallikad ja reservid, et tingimusteta tagada 2000. aastaks igale oma töötaja või pensionile läinud töötaja perekonnale omaette korter või individuaalelamu, arvestades seejuures iga töökollektiivi võimalusi ja iseärasusi ning korterivajajate laialdast osavõttu sellest tööst.

Planeeritakse kooperatiivelamuehituse kasvu, seejuures peab järkjärgult muutuma kooperatiivelamuehituse sisu: aja jooksul peavad laienema võimalused valida kooperatiivelamu asukohta, projekti ja viimistlustaset, peab kasvama kooperatiivide liikmete isiklik osavõtt ehitamisest, seda eriti noortele ettenähtud kooperatiivelamute püstitamisel.

Individaalelamuehituses saavutatakse alates XIII viisaastakust tase mitte alla 50 000 m² üldpinda aastas.

Seega tuleb linnades aastail 1986—2000 ehitada kõigi finantseerimisallikatega 8,5 milj. m² elamute üldpinda, sellest 8,4 milj. m² korterelamutes ja individuaalmajades ning 0,1 milj. m² õppeasutuste ühiselamutes, internaatkoolides ja lastekodudes.

Kavandatud programmi täitmiseks tuleb järkjärgult muuta ehitatavate korterite struktuuri. Ehitatavate kahetoaliste korterite arv peab järsult vähenema ning kasvama ühe-, nelja- ja viietoaliste korterite arv. Vajaduse korral võib ehitada ka individuaalmaju ja suurema tubade arvuga kortereid.

Sajandi lõpuks võrdub korterite arv praktiliselt üürnike arvuga. Pärast 2000. aastat jääb veel püsima 1-, 4- ja 5-toaliste korterite mõningane defitsiit, seega säilib teatud järjekord elamistingimuste parandamiseks.

Elamuehituse arhitektuurne ilme peab paranema hoonetüüpide, korruselisuse ja variantlahendite mitmekesistamise tulemusena. Selleks hakatakse laialdaselt korraldama avalikke konkursse planeerimis- ja hoonestusprojektide koostamiseks.

Muutuvad uute elamute konstruktsioonitüübid, hakkab arenema industriaalelamuehitus. Kohtla-Järvel antakse käiku elamuehituskombinaat.

Vabariigis tuleb evitada monoliitraudbetoonist elamute ehitamise tehnoloogia.

Elamuehitus peab mitmekesistuma: lisaks industriaalsetele tüüpelaemutele hakatakse individuaalprojektide järgi ehitama monoliitraudbetoonist elamuid, segakonstruktsiooniga elamuid, ridaelamuid jne., mis oma arhitektuurilahenduselt sobivad rekonstrueeritavate väljakujunenud elamurajoonide hoonestamiseks ja rahuldavad elanike kasvavaid vajadusi.

4. Ühiselamud linnades ja alevites

Tööliste ja teenistujatele rajatavad uued ühiselamud peavad jääma ühiselamuteks ainult juriidilises mõistes (sissekirjutusrežiim, teenused jne.), planeeringult peavad need aga olema väikepereelamud. 2000. aastaks säilib tööliste ja teenistujate ühiselamutes ligi 8000 tuba, mis arvestusbilansis (tabelid 2—4) on arvatud korterite hulka.

Neisse tuleb lühiajaliselt, omaette korteri saamiseni, paigutada elama üksikkodanikud, peamiselt noored töölised ja spetsialistid. Ühiselamute majutusprintsipi kujuneb üldjuhul üks inimene toas, väikepereelamutes võib ühes toas elada ka abielupaar.

Ülejäänud praegused tööliste ja teenistujate ühiselamud tuleb pärast kapitaalremonti üle anda õppeasutustele või kasutada neid pärast vastavat ümberehitamist elamute, võõrastemajade, profülaktooriumide, pensionaatide või internaatkodudena, polikliinikutena jne. Ühiselamud, mis praegu asuvad korterelamutes, tuleb likvideerida 1993. aastaks.

5. Sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastav riiklik elamufond linnades ja alevites

Eeloleval kolmel viisaastakul tuleb sellest fondist uutesse korteritesse ümber paigutada 33 000 perekonda (üldelamispind 1,24 milj. m²). Perekondade majutamisel uutesse eluruumidesse arvestatakse käikuantava ja väljalangeva pinna vahekorra koefitsienti, mis vabariigis keskmiselt moodustab 1,4. Sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastavast likvideeritavast riiklikust elamufondist ümberpaigutatavatele kodanikele vajalik pind moodustab 2000. aastaks 1,7 milj. m².

See riiklik elamufond tuleb likvideerida järgmises ulatuses (viis-aastakute kaupa):

XII viisaastakul — 200 000 m²;

XIII viisaastakul — 440 000 m²;

XIV viisaastakul — 600 000 m².

Praegu arvelolev sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastav elamispind tuleb likvideerida põhiliselt 1996. aastaks linnade ja rajoonide täitevkomiteede konkreetsete plaanide alusel.

Tuleb näha ette uute elamute ehitamise mahtude territoriaalne ümberjaotamine, suunates suurema osa tsentraliseeritud riiklikke kapitaal-mahutusi riikliku elamufondi kõige kõrgema amortisatsioonistmega linnadesse ja alevitesse (Tallinn, Tartu, Pärnu, Valga, Viljandi, Võru, Rakvere ja Haapsalu).

Linnades ja rajoonides, kus sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastava riikliku elamufondi osakaal on väike ja kus eelnimetatud põhjusel vähendatakse riiklikku elamuehitust kohalike nõukogude tellimisel, suurendatakse kooperatiiv- ja individuaalelamuehitust.

Piirkondades, kus generaalplaani kohaselt ei nähta ette uute hoonete püstitamist, peab sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastava riikliku elamufondi likvideerimine toimuma esmajärjekorras nimetatud fondi korterite ja majade müügi teel kodanikele, kollektiividele või kooperatiividele, kes kohustuvad neid rekonstrueerima või remontima elamiskõlblikuks muutmiseks. Selliste elamute lammutamine on lubatud ainult juhul, kui neid ei ole võimalik riigi valdusest muusse omandivormi üle anda.

Majade lammutamine seoses tänavate rekonstrueerimisega ja ehitusplatside vabastamisega on vabariigis arvestuste kohaselt ette nähtud keskmiselt 6 protsendi ulatuses riikliku, ühiskondliku ja kooperatiivse elamufondi ehitamise mahust.

6. Elamute kapitaalremont ja nende mugavusastme tõstmine linnades ja alevites

Elamute remonti tehakse vaadeldaval perioodil plaanilise ennetusremondi põhimõttest ning elamufondi tehnilisest seisukorrast ja mugavusastmest lähtudes. Moderniseerimise, kapitaalremondi ja nõuetekohase ekspluatatsiooniga tuleb tagada elamufondi säilimine ning normaalsed elamistingimused.

Nüüdisaegse planeeringuga kivi-, suurplokk- ja suurpaneel elamutele tehakse kapitaalremont, selle käigus vahetatakse välja amortiseerunud tehnovõrgud, remonditakse katused ja tehakse muid vajalikke töid.

Enne sõda ehitatud kivimajad, mis on halvas tehnilises seisukorras ja madala mugavusastmega, tuleb põhiliselt moderniseerida. Vajaduse korral muudetakse seal korterite planeeringut, elamud viiakse üle kesk- küttele ja soojaveevarustusele ning varustatakse sanitaartehnikaseadmetega.

Puitelamufondist säilitatakse peamiselt väljakujunenud hoonestusega piirkondades paiknevad arhitektuuriajaloolise ja linnaehitusliku väärtusega elamud. Väljaspool nimetatud piirkondi säilitatakse need puitelamud, mille kapitaalremont on tehniliselt ja majanduslikult põhjendatud.

Linnade ajaloolistes kaitsetsoonides asuvad hooned kuuluvad restaureerimisele.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel tuleb aastail 1987—1988 kindlaks määrata elamud, mida on otstarbekas säilitada tehnilis-majanduslikel, arhitektuurilistel ja linnaehituslikel ning kultuuriloolistel kaalutlustel, samuti kapitaalremondi tähtajad ning töövõtuorganisatsioonid.

Elamuseadusandlust tuleb täiustada selliselt, et riikliku elamufondi elamute remondi ebaotstarbekuse korral oleks võimalik müüa neid maju kooperatiividele või kodanikele remontimiseks ja edasiseks elamiseks, neis majades elavatele kodanikele aga eraldada elamispind väljaspool järjekorda.

Vanade linnarajoonide rekonstrueerimisel tuleb lähtuda põhimõttest, mille kohaselt ümberpaigutatavad inimesed saaksid võimaluse korral uue korteri samas piirkonnas.

Kapitaalremondivõimalusi tuleb arendada tasemeni, mis tagaks heas korras elamispinna säilimise.

On ette nähtud viia riikliku elamufondi varustatus kommunaalteenustega järgmise tasemeni:

veevärgi ja kanalisatsiooniga 99 protsendini;

keskküttega 90 protsendini;

soojaveevarustusega tsentraliseeritud süsteemidest 77 protsendini.

Statsionaarsete elektripliitidega varustatakse üle poole korteritest, esmajärjekorras vanade linnade ajaloolistes piirkondades.

Üldsus ja elamufondi ekspluateerivad organid peavad rakendama efektiivseid abinõusid tagamaks elamute säilimise ja elanike suurema vastutuse selle eest.

7. Elamuehitus maal

Prognoositakse maarahvastiku mõningat kasvu (tabel 1).

Statistiline baas ei võimalda praegu esitada täpseid arvestusi maa-elamufondi struktuuri kohta.

Elamuehituse mahtude kindlaksmääramisel maal tuleb juhinduda toitlusprogrammi sätetest, kus nähakse ette spetsialistide ja teiste kõrge kvalifikatsiooniga töötajate varustamine elamispinna kõige lähemal ajal. Kui saavutatakse maelanike hea varustatus elamispinna, on kavas mõnevõrra vähendada elamuehituse mahtu maal sajandi lõpuks (tabel 4).

Elamuehituse planeerimisel maal tuleb näha ette suurpaneelilamute ehitamine ainult linna tüüpi hoonestusega maa-asulais.

Korterite struktuuris tuleb vähendada 1—3-toaliste ja suurendada 4- ja enamatoaliste korterite osakaalu.

Antakse käiku Pärnu Elamuehituskombinaadi võimsused ning rekonstrueeritakse tehased Aravetel ja Paliveres, et suurendada täismonoteeritavate ühepereelamute tootmist.

Ühepereelamute osatähtsus uusehituses suureneb veerandilt XII viisaastakul kahe kolmandikuni XIV viisaastakul, kusjuures vastavalt väheneb elamispinna osakaal sektsioonelamutes. Seal, kus see on sotsiaalmajanduslikult ja tehniliselt põhjendatud, tuleb rekonstrueerida vanad taluhooned.

8. Sotsiaalhooldusasutused

Vanurite osakaalu poolest elanike üldarvus on Eesti NSV esikohal NSV Liidus. Vabariigis on üle 12 000 üksikvanuri, kellel ei ole seadusjärgseid hooldajaid, iga kolmas neist vajab pidevat sotsiaalabi.

Internaatkodudes üldpinnaga 91 600 m² elab käesoleval ajal ligi 6000 vanurit ja invaliidi. Kaks kolmandikku sotsiaalhooldusasutustest paikneb selleks mitte ettenähtud majades (endised mõisahooned, elamud jne), mis praeguses seisukorras on selleks sobimatud eelkõige elamistingimuste, samuti sanitaar-, tuletõrje- ning muudele normidele ja nõuetele mittevastavuse tõttu.

2000. aastaks moodustab pensionieas elanike osakaal vabariigis 21,2% kogu rahvastikust, pidevat sotsiaalabi vajavad 10 000 vanurit ja invaliidi.

Neile normaalsete elutingimuste loomiseks on vaja 2000. aastaks: kindlustada kohtadega internaatkodudes ja pansionaatides 8200 vanurit ja invaliidi;

ehitada uusi internaatkodusid ja pansionaate kokku 3300 kohaga ja üldpinnaga 135 000 m², sellest 70 000 m² vabariikliku alluvusega linnades;

pärast uute sotsiaalhooldusasutuste käikuandmist likvideerida olemasolevates internaatkodudes ja pansionaatides 1100 kohta, mis ei vasta normidele ja nõuetele;

kohandada osa tööliste ja teenistujate ühiselamuid ja võib-olla ka lasteasutusi pansionaatideks;

ehitada spetsiaalseid vanurite elamuid, kus on ette nähtud vajalik abi ja teenused, linnades 1000 vanurile (kuni 34 000 m² üldpinda) ja maal 800 vanurile (kuni 22 000 m² üldpinda).

Pärast vastavate uuringute tegemist täpsustada lastekodude ehitamise programm.

9. Linnade ja rajoonide täitevkomiteede, ministriumide ja keskasutuste ning töökollektiivide ülesanded.

Programmi täitemehhanism ja täitmise kontrolli süsteem

Programmis määratakse kindlaks korteriküsimuse lahendamise eesmärgid ja selle täitmise põhisuunad vabariigis 2000. aastaks ja viisaastakute kaupa ning minimaalsed kontrollarvud põhinäitajate osas viisaastakute lõikes. Kontrollarvud on arvestuslikud ja kuuluvad täpsustamisele linnade ja rajoonide tasandil.

Kontrollarvud koosnevad ühelt poolt korteritingimuste parandamise järjekorra vähendamise ülesandest (sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastava riikliku elamufondi likvideerimise, tööliste ja teenistujate ühiselamute ning mitme üürnikuga korterite arvu vähendamise ülesanded) ja teiselt poolt elamuehituse mahtudest.

Linnade ja rajoonide esialgsed kontrollarvud (tabelid 5 ja 6) kuuluvad tegeliku olukorra analüüsi alusel läbitöötamisele ja täpsustamisele linnade ja rajoonide täitevkomiteede poolt.

Tegelikkuses realiseeritakse programm iga perekonna tasemel, kelle elamistingimused vajavad parandamist. Igal perekonnal tuleb oma majanduslike võimaluste, elamistingimuste parandamisest vahetuks osavõtuks valmisoleku ning töökollektiivilt ja riigilt abi saamise võimaluse igakülgse analüüsi tulemusena valida oma korteriküsimuse lahendamiseks sobiv lahendus ettevõtte, linna või rajooni täitevkomitee poolt pakutavate, konkreetsele asulale reaalsete variantide hulgast. Tingimata tuleb leida kompromiss soovide ja võimaluste vahel. Üksikjuhtudel ei ole välistatud töö- või elukoha muutmise vajadus.

Igale linna või rajooni täitevkomiteele, töökollektiivile ja perekonnale on jäetud võimalus ja õigus valida kõige vastuvõetavam variant korteriküsimuse lahendamiseks. Variantide valiku määravad finantseeri-

misvõimalused ja ehitusorganisatsioonide võimsused, samuti asjaolu, et tsentraliseeritud riiklikke kapitaalvahutusi jaotatakse linnade ja rajoonide vahel tsentraliseeritud korras riikliku plaani kohaselt, arvestades konkreetseid olusid igas linnas või rajoonis.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel ning kõigi töökollektiivide administratsioonil ja ametiühinguorganisatsioonidel tuleb ilmutada maksimaalselt peenetundelisust ja leidlikkust iga elamistingimuste parandamist vajava probleemide arutamisel, pidades seejuures silmas üldist olukorda elamispinnaga varustamisel ettevõttes, linnas või rajoonis tervikuna. Uus mugavustega riigikorter ei tohi enam olla avansiks äsja töөлõvõetule.

Töökollektiividel, kes edukalt lahendavad korteriküsimusi, soovitakse võtta kokkuleppel linnade ja rajoonide täitevkomiteedega konkreetsed kohustused mittetootmissfääri töötajate korteriprobleemide kiiremale lahendamisele kaasaaitamiseks.

Soovitatakse maksimaalselt kasutada ettevõtete sotsiaalse arengu fonde töötajate kooperatiiv- või individuaalehituseks võetud laenude ja sellega seotud kulutuste osaliseks katmiseks.

Vastavalt ettevõtte sotsiaalse arengu fondide kasvule peab suurenenema linnade ja rajoonide täitevkomiteede osatähtsus nendest fondidest mittetootmisobjektide ehitamiseks suunatava osa rangelt sihipärasel kasutamises ning nende vastutus kogu sotsiaalse infrastruktuuri kompleksse ja tasakaalustatud arengu eest.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel tuleb:

analüüsida töökollektiivide juhtkonna ja ametiühinguorganisatsioonide abil kõigi elamistingimuste parandamist soovijate vajadusi, kaasa arvatud kõik kodanikud ja perekonnad, kes elavad sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastavates riikliku elamufondi majades ja korterites, samuti ühiskorterites;

selgitada välja iga perekonna võimalused ja valmisolek võtta osa oma korteriküsimuse lahendamisest ja selle alusel pakkuda neile välja olemasolevad võimalused, informeerides neid eri variantide realiseerimise reaalsest tähtsusest. Lõpptulemusena peab kujunema ettepanekute kogum kogu töökollektiivi, linna või rajooni elamuprobleemide lahendamiseks;

töötada välja konkreetsed elamuprobleemi lahendamise plaanid ja määrata ühe-kahe aasta täpsusega kindlaks iga mittetootmissfääri töötaja perekonna korteriküsimuse lahendamise tähtsused. Nii linnade ja rajoonide täitevkomiteed kui ka töökollektiivid peavad otsused vastu võtma avalikustamise õhkkonnas ning tagama vastastikuse operatiivse infovahetuse võimalikest muudatustest tehtud ettepanekute sisus ja realiseerimise tähtaegades;

1988. a. esimese kvartali jooksul kontrollarvude alusel läbi vaadata ja kinnitada linna- ja rajooninõukogude istungjärkudel vabariigi linnade ja rajoonide elamuprobleemi lahendamise programmid;

teha linna (rajooni) elamuprobleemi lahendamise programm teatavaks tootmiskoondistele, ettevõtetele ja asutustele ning kehtestada ja kinni-

tada aastaks 1988—1990 ning ajavahemikuks kuni 2000. aastani viisaastakute kaupa ülesanded nende osavõtuks elamuprobleemide lahendamisest ning sotsiaal- ja kultuuriobjektide ehitamisest linnades ja rajoonides, kus paiknevad nende tootmisobjektid.

Tootmisettevõtete töökollektiividel tuleb koos ametiühinguorganisatsioonidega välja töötada ja kinnitada 15. maiks 1988. a. oma elamistingimuste parandamist vajavate töötajate ja pensionile läinute korteriküsimuste lahendamise programmid, arvestades linna- ja rajooninõukogude istungjärkudel kehtestatud ülesandeid. Tootmissfääri töökollektiivide korteriküsimuste lahendamise programmides tuleb kindlaks määrata iga elamistingimuste parandamist vajava töötaja ja pensionäri perekonna korteriküsimuse lahendamise konkreetne viis ja tähtaeg.

Programmid realiseeritakse linnade ja rajoonide täitevkomiteede juhtimisel aasta ja viie aasta plaanides. Pärast viie aasta plaani kinnitamist täpsustatakse programme möödunud viisaastaku ülesannete tegelikust täitmisest lähtudes.

Elamuprobleemi lahendamist kontrollivad kohapeal linnade ja rajoonide täitevkomiteed ning rahvakontrolliorganid.

Elamuprobleemi lahendamiseks tuleb seada sisse täiustatud statistiline aruandlus, mis peab sisaldama omavahel seostatud andmeid migratsiooni, perekondade ja üksikkodanike arvu, elamistingimuste parandamist taotlevate kodanike järjekorra, korterite käikuandmise ja jaotamise, ühiselamute, ühiskorterite ning sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastavate riikliku elamufondi elamute likvideerimise kohta.

Elamuprogrammi eelmise aasta täitmise küsimus tuleb kohustuslikus korras võtta linnade ja rajoonide täitevkomiteede esimese kvartali istungite plaanidesse, seejärel aga arutavad seda Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu.

10. Elamuprobleemi kiiremaks lahendamiseks ja elamistingimuste parandamisel sotsiaalse õigluse tagamiseks vajalikud muudatused seadusandluses

Elamistingimuste parandamist vajavate kodanike arvelevõtmise kord tuleb viia vastavusse püstitatud eesmärgiga — tagada igale perekonnale omaette korter või individuaalelamu.

Seadusandlusega tuleb tagada uue või kapitaalremondis olnud korteri saamise eelisõigus pikemat aega elamistingimuste parandamise järjekorras olnud kodanikele, tootmisnovaatoritele ja eesrindlastele, isikutele, kes on kaua ja kohusetundlikult töötanud ettevõttes, asutuses või organisatsioonis ning on andnud suure panuse vabariigi teaduse, kultuuri ja rahvamajanduse arendamisse.

Töökollektiividele ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedele tuleb anda õigus võtta elamistingimuste parandamist taotlejatena arvele need töötajad ja pensionärid, kes on pikemat aega (vähemalt 10—15 aastat) kohusetundlikult töötanud ettevõttes ja kaua (vähemalt 15—25 aastat)

elanud vastavas asulas mugavusteta elamispinnal (ahjuküttega korteris) olenemata kasutatava eluruumi suurusest.

Vabanenud elamispind tuleb üldjuhul anda neile kodanikele, kes on lühiajaliselt töötanud ettevõttes ja elanud vastavas asulas või kelle tööalased saavutused on tagasihoidlikud.

Vabanenud pinna vastuvõtmisest põhjendamatu keeldumise korral tuleb nimetatud kodanikud võtta elamistingimuste parandamist vajavate kodanike üldjärjekorda.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteedele tuleb anda õigus viia sundkorras üle väiksema mugavusastmega elamispinnale üüri maksimisest kuritahtlikke kõrvalehoidjaid ning parasiitliku eluviisiga isikuid. Nendele kodanikekategoriatele ei tohi laieneda õigus parandada elamistingimusi riigi või ettevõtte kulul.

Tuleb piirata kodanike sissekirjutamist Tallinna, Harju rajooni ning vabariigi kuurortlinnadesse ja -alevitesse.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel tuleb keelata kodanike sissekirjutamine sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastavatesse riikliku elamufondi majadesse, samuti mitme üürnikuga korteritesse, säilitades seejuures abikaasade, alaealiste laste ja hooldust vajavate eakate vanemate õigused.

Loomaks soodsamad tingimused elanike algatusvõime ilmutamiseks elamuprobleemide kiirema lahendamise suhtes on tarvis:

tühistada kitsendused, mis takistavad sanitaar- ja tehnilistele nõuetele mittevastavate riikliku elamufondi majade võõrandamist elamu- ja remondikooperatiividele ja kodanikele rekonstrueerimiseks või kapitaalremondiks ja seal järgnevas elamiseks, nendes majades elavatele ja ostmisest keelduvatele kodanikele aga eraldada elamispind väljaspool järjekorda;

tuleb kehtestada kord, mille kohaselt ordineid tööliste ja teenistujate ühiselamutes elamiseks annavad välja kohalike nõukogude täitevkomiteed, olenemata ühiselamute ametkondlikust kuuluvusest;

anda linnade ja rajoonide täitevkomiteedele õigus eraldada väljaspool järjekorda mugavustega korter või omaette tuba sotsiaalhooldus-asutuses kodanikele, kes on võõrandanud neile isikliku omandiõiguse alusel kuuluva omaette elamu perekonnale, kes on arvel elamistingimuste parandamist vajavana, kui selle tulemusena väheneb vajadus riikliku elamispinna järele;

lubada suvilate ja aiamajade valdajaks ning suvila- ja aianduskooperatiivi liikmeks olevatel kodanikel vabatahtlikult ümber ehitada suvilaid või aiamaaju aastaringseks elamiseks kõlblikeks elamuteks ning lubada ümberehitatud maju tasuta üle anda kooperatiivsest omandusest isiklikku omandusse alaliseks elamiseks, samuti ehitada individuaalelamuid aianduskooperatiivis saadud krundile, kui see on arhitektuuriliselt ja tehniliselt vastuvõetav ning aitab kaasa elamuprogrammi lahendamisele;

lubada vahetada eluruume vabariigi piires olenemata vahetatava elamispinna omandivormist, kui vahetuse tulemusena lüheneb järjekord elam-

mistingimuste parandamiseks riigi või ettevõtte kulul või väheneb kooperatiivkorterit ehitada soovijate arv.

Tuleb suurendada individuaalehituskruntide mõõtmeid väikelinnades ja alevites. Suurendamiseks kohalike nõukogude osatähtsust ja laiendamaks nende võimalusi korteriprobleemide lahendamisel sotsiaalse õigluse alusel valmistada ette vabariigi ettepanekud üleliiduliste organite seadusandlike aktide muutmise küsimustes.

Peetakse otstarbekaks lubada linnade ja rajoonide täitevkomiteedel suurendada elamistingimuste parandamise järjekorda võtmise aluseks olevat elamisnormi pärast korteriprobleemi praktilist lahendamist kehtiva normatiivi järgi.

* * *

*

«Eesti NSV elamuprogrammi aastani 2000» on koostanud ENSV Plaanikomitee, ENSV Ehituskomitee ja ENSV Elamu- ja Kommunaal-majanduse Ministeerium, kes vastutavad programmis püstitatud ülesannete täitmise organiseerimise eest.

* * *

*

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu on veendunud, et kõik elamuprogrammi kui vabariigi sotsiaalse arengu esmajärgulise ja ühe aktuaalsema probleemi lahendamisega seotud küsimused kujunevad kõigi nõukogude organite, ministeeriumide ja kekkasutuste ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste töökollektiivide igapäevase hoole objektiks.

Põhinäitajate tabelid

Tabel 1. Eesti NSV rahvaarv

(tuhandetes aasta lõpuks)

	Kokku	Rahvastik	
		linnarahvastik	maarahvastik
Rahvaarv:			
1970	1372,3	894,8	477,5
1975	1435	974,7	460,3
1980	1483,3	1041,1	442,3
1985	1540,7	1098,7	442
Juurdekasv 1971—1985*)	168,4	203,9	—35,5
	112,3	122,8	—92,6
Rahvaarvu prognoos:			
1990	1580,7	1138,6	442,1
1995	1613,3	1171,1	442,2
2000	1636	1193,7	442,3
Juurdekasv 1986—2000*)	95,3	95	0,3
	106,2	108,6	100,1

*) Murru lugeja rahvaarvu juurdekasv absoluutarvudes, murru nimetaja rahvaarvu juurdekasv protsentides.

Märkus: koostatud «Eesti NSV tootlike jõudude arengu skeemi aastani 2000» projekti alusel.

Tabel 2. Eesti NSV elamufond

	Mõõt- ühik	1981— 1985	1986— 1990	1991— 1995	1996— 2000
Elamufondi seis viisaastaku lõpuks					
Üldpind	tuh. m ²	31 007	33 217	36 007	38 882
sealhulgas ilma erifondita	tuh. m ²	29 730	32 749	35 445	38 215
Korterite arv	tuh.	571	613	642	667
Korteri keskmine suurus	m ²	52	53,4	55,2	57,3
Elanike arv	tuh.	1 540,7	1 580,7	1 613,3	1 636
Üldpind ühe elaniku kohta	m ²	20,1	21	22,3	23,8
Korterialdajate arv	tuh.	630	644	656	667
Perekondade ja üksikkodanike kindlustatus korteriga	%	90,6	95,2	97,8	100
Uusehitus					
Üldpind	tuh. m ²	3 892	3 935	4 110	4 215
sealhulgas ilma erifondita	tuh. m ²	3 829	3 850	4 015	4 110
Korterite arv	tuh.	67,1	60,8	58,3	54,5
Korteri keskmine suurus	m ²	57,1	63,3	68,9	75,4
Väljalangemine					
Üldpind	tuh. m ²	×	1 725	1 320	1 440
Korterite arv	tuh.	×	34,7	29,6	30
Korteri keskmine suurus	m ²	×	49,7	44,6	48
sealhulgas kõlbmatuse tõttu	tuh. m ²	×	1 565	1 140	1 250

× Täpsed andmed puuduvad.

Tabel 3. Linnaelamufond

	Mõõt- ühik	1981— 1985	1986— 1990	1991— 1995	1996— 2000
Elamufondi seis					
viisaastaku lõpuks					
Üldpind	tuh. m ²	20 077	22 372	24 612	26 837
sealhulgas ilma erifondita	tuh. m ²	19 860	22 125	24 335	26 520
Korterite arv	tuh.	401	431,9	457	479
Korteri keskmine suurus	m ²	49,5	51,2	53,2	55,4
Elanike arv	tuh.	1 098,7	1 133,6	1 171,1	1 193,7
Üldpind ühe elaniku kohta	m ²	18,3	19,7	21	22,5
Korterivaldajate arv	tuh.	440	455	468	479
Perekondade ja üksikkodanike kind- lustatus korteriga	%	91	95	98	100
Uusehitus					
Üldpind	tuh. m ²	2 754	2 655	2 860	3 015
sealhulgas ilma erifondita	tuh. m ²	2 720	2 625	2 830	2 975
Korterite arv	tuh.	48,3	42,6	43,7	43
Korteri keskmine suurus	m ²	56,3	61,6	64,8	69,2
Väljalangemine					
Üldpind	tuh. m ²	×	360	620	790
Korterite arv	tuh.	×	11,7	18,6	21
Korteri keskmine suurus	m ²	×	30,8	33,3	37,5
sealhulgas kõlbmatuse tõttu	tuh. m ²	×	200	440	600

× Täpsed andmed puuduvad.

Tabel 4. Eesti NSV maaelamufond

		Mõõt- ühik	1981— 1985	1986— 1990	1991— 1995	1996— 2000
Elamufondi seis viisaastaku lõpuks						
Üldpind	tuh. m ²		10 930	10 845	11 395	12 045
sealhulgas ilma erifondita	tuh. m ²		9 870	10 624	11 110	11 695
Korterite arv	tuh.		170	181	185	188
Korteri keskmine suurus	m ²		58	59	60	62
Elanike arv	tuh.		442	442,1	442,2	442,3
Üldpind ühe elaniku kohta	m ²		24,7	24,5	25,8	27,2
Korterivaldajate arv	tuh.		190	189	188	188
Perekondade ja üksikkodanike kindlustatus korteriga	%		89	95	98	100
Uusehitus						
Üldpind	tuh. m ²		1 138	1 280	1 250	1 200
sealhulgas ilma erifondita	tuh. m ²		1 109	1 225	1 185	1 135
Korterite arv	tuh.		18,8	18,2	14,6	11,5
Korteri keskmine suurus	m ²		59	67	81	99
Väljalangemine						
Üldpind	tuh. m ²		×	×	1 365	700
					(s. h. alaliste elaniketa 895)	650
Korterite arv	tuh.		×	×	23	11
					(s. h. alaliste elaniketa 15,7)	9
× Täpsed andmed puuduvad.						

Tabel 5. Eesti NSV linnades ja alevites uute korterite ja individuaal-
majade kõigi finantseerimisallikatega ehitamise vajadus
elamuprobleemi lahendamiseks 2000. aastaks

(tuh. korterit)

Linn või rajoon	1987. aasta alguseks ela- mistingimuste parandamiseks arvele võetud kodanike elamu- probleemi lahendamiseks	1987.—2000. aasta elamistingi- muste parandamiseks arvele- võetavate kodanike elamu- probleemi lahendamiseks	Mitme üürikuuga korteritest osa elanike ümber- paigutamiseks	Ühiselamutest perekondade ja osa üksikute ümber- paigutamiseks	Likvideerimisele kuuluvatest riikliku elamufondi majadest elanike ümberpaigutamiseks	Kokku
Kokku	22,1	27,7	9,9	18,3	51,3	129,3
Vabariikliku alluvusega linnad:						
Tallinn	10,2	13,1	4,4	14,1	27,2	69,5
Kohtla-Järve	1,7	2,0	0,8	—	1,2	5,7
Narva	2,3	2,5	1,2	0,6	0,7	7,3
Pärnu	0,7	0,9	0,6	0,3	2,7	5,2
Sillamäe	0,6	1,7	—	—	—	2,3
Tartu	1,5	1,6	1,8	1,6	5,2	11,7
Rajoonid:						
Haapsalu	0,13	0,3	0,03	0,09	0,9	1,4
Harju	0,50	1,7	0,21	0,26	0,8	3,5
Hiiumaa	0,07	0,1	—	0,05	0,2	0,4
Jõgeva	0,28	0,2	0,03	0,03	0,5	1
Kingissepa	0,36	0,2	0,11	0,02	0,2	0,9
Paide	0,30	0,3	0,16	0,15	1	1,9
Põlva	0,25	0,3	—	0,03	0,4	1
Pärnu	0,15	—	0,01	—	0,6	0,8
Rakvere	0,64	1,7	0,03	0,47	2,6	5,4
Rapla	0,60	0,2	—	0,01	1,1	1,9
Tartu	0,32	—	0,05	0,02	0,3	0,7
Valga	0,45	0,2	0,06	0,09	1,8	2,6
Viljandi	0,47	0,4	0,18	0,16	2,2	3,4
Võru	0,54	0,3	0,26	0,36	1,2	2,7

Tabel 6. Vabariikliku alluvusega linnade ja rajoonide kontrollarvud korterite ehitamise alal linnades ja alevites aastail 1986—2000

Linn või rajoon	Korterite arv, mis ehitatakse	
	kõigi finantseerimisallikatega	riiklike tsentraliseeritud kapitaalmahutustega
K o k k u	129,3	69,6
Sealhulgas linnad:		
Tallinn	69,5	36,2
Kohtla-Järve	5,7	3
Narva	7,3	3,6
Pärnu	5,2	3,1
Sillamäe	2,3	1,1
Tartu	11,7	6,7
Rajoonid:		
Haapsalu	1,4	0,9
Harju	3,5	1,8
Hiiumaa	0,4	0,2
Jõgeva	1	0,6
Kingissepa	0,9	0,5
Paide	1,9	1,1
Põlva	1,1	0,5
Pärnu	0,8	0,6
Rakvere	5,4	3
Rapla	1,9	1,1
Tartu	0,7	0,4
Valga	2,6	1,6
Viljandi	3,4	2,1
Võru	2,7	1,5

M ä r k u s: Kontrollarvud sisaldavad korterite arvu individuaal- ja korteri tüüpi elamutes ning töölise ja teenistujate ühiselamutes — väikepereelamutes.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
Trükkdia antud 02. 1988. Trükipoognaid 1,5. Arvestuspoognaid 1,8. Tellimuse nr. 209.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Tabel 5. Vabariikliku alluvusega linnade ja rajoonide kontrollarvud korralduse ehitamise alal linnades ja aladele aastal 1976—2000

Linn või rajoon	Korralduse ehitamise alal	
	Kõigi linna- ja aladele	Kõigi linna- ja aladele
Kokku	120,5	88,0
Sealhulgas linnad:		
Tallinn	60,5	36,2
Kohtla-Järve	5,2	3
Narva	7,3	3,6
Pärnu	5,2	3,1
Sillamäe	2,3	1,1
Tartu	11,7	6,7
Rajoonid:		
Haapsalu	1,1	0,9
Harju	3,0	1,8
Hiumaa	0,4	0,2
Jõgeva	1	0,6
Kiikna	0,9	0,5
Paide	1,0	1,1
Põlva	1,0	0,5
Pärnu	0,6	0,6
Rakvere	1,1	3
Rapla	1,5	1,1
Tartu	0,7	0,4
Valga	0,6	0,5
Viljandi	1,1	1,2
Võru	1,2	0,9

INDEX 7880

Märkus: Kontrollarvud sisaldavad ka linnade ja aladele ehitamise alal korralduse ehitamise alal linnades ja aladele aastal 1976—2000. Viljandi, Eesti NSV Ministri Kõrge Asjaalase, ettevõtte juht. Tõrjelaad 02 1987. Tõrjelaad 1.3. Arvestusarvud 1.3. Tallinn nr. 200. ENSV MN Asjaalasele Tõrjelaad. Tallinn.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU

Kontrollarvud

Raamatunalat

88-578a

18.3.86.